Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 14ης Οκτωβρίου 2014*

«Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή αλιευτική πολιτική — Ποσοστώσεις αλιείας — Λήψη επειγόντων μέτρων από την Επιτροπή — Εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης — Άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Προϋποθέσεις — Πραγματική και βέβαιη ζημία»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-12/13 P και C-13/13 P,

με αντικείμενο δύο αιτήσεις αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 4 Ιανουαρίου 2013,

Gérard Buono, κάτοικος Agde (Γαλλία),

Jean-Luc Buono, κάτοικος Agde,

Roger Del Ponte, κάτοικος Balaruc-les-Bains (Γαλλία),

Serge Antoine Di Rocco, κάτοικος Sète (Γαλλία),

Jean Gérald Lubrano, κάτοικος Balaruc-les-Bains,

Jean Lubrano, κάτοικος Port-Vendres (Γαλλία),

Jean Lucien Lubrano, κάτοικος Saleilles (Γαλλία),

Fabrice Marin, κάτοικος Frontignan (Γαλλία),

Robert Marin, κάτοικος Balaruc-les-Bains,

εκπροσωπούμενοι από τους A. Arnaud και P.-O. Koubi-Flotte, avocats (C-12/13 P),

και

Syndicat des thoniers méditerranéens, με έδρα τη Μασσαλία (Γαλλία),

Marc Carreno, κάτοικος Sète (Γαλλία),

Jean Louis Donnarel, κάτοικος Lourmarin (Γαλλία),

Jean-François Flores, κάτοικος Sète,

Gérald Jean Lubrano, κάτοικος Balaruc-les-Bains,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Hervé Marin, κάτοικος Balaruc-le-Vieux (Γαλλία),

Nicolas Marin, κάτοικος Frontignan,

Sébastien Marin, κάτοικος Bouzigues (Γαλλία),

Serge Antoine José Perez, κάτοικος Sorède (Γαλλία),

εκπροσωπούμενοι από την C. Bonnefoi, avocate (C-13/13 P),

αναιρεσείοντες,

όπου ο έτερος διάδικος είναι:

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους A. Bouquet και D. Nardi,

εναγόμενη πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, K. Lenaerts, αντιπρόεδρο, A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, C. Vajda και S. Rodin, πρόεδροι τμήματος, A. Rosas, E. Juhász, A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits (εισηγητή), J. L. da Cruz Vilaça και F. Biltgen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Cruz Villalón

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 20ής Μαρτίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με τις αιτήσεις αναιρέσεως που άσκησαν οι Gérard Buono, Jean-Luc Buono, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérald Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin et Robert Marin (υπόθεση C-12/13 P) καθώς και το Syndicat des thoniers méditerranéens (στο εξής: STM) και οι Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin και Serge Antoine José Perez (υπόθεση C--13/13 P) ζητούν την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης Syndicat des thoniers méditerranéens κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-574/08, EU:T:2012:583, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την αγωγή τους με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας την οποία υποστηρίζουν ότι υπέστησαν λόγω της εκδόσεως του κανονισμού (ΕΚ) 530/2008 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2008, για τη θέσπιση επειγόντων μέτρων όσον αφορά τα σκάφη γρι-γρι που αλιεύουν τόνο στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45°Δ, και στη Μεσόγειο (ΕΕ L 155, σ. 9).

Το νομικό πλαίσιο

2 Ο κανονισμός (ΕΚ) 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΕΕ L 358, σ. 59), αποσκοπεί στον καθορισμό πολυετούς προσεγγίσεως στη διαχείριση της αλιείας προκειμένου να διασφαλισθεί η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του τομέα αυτού.

3 Το άρθρο 7 του κανονισμού 2371/2002, υπό τον τίτλο «Επείγοντα μέτρα της Επιτροπής», ορίζει τα εξής:

«1. Εάν υπάρχει ένδειξη σοβαρής απειλής για τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων ή για το θαλάσσιο οικοσύστημα που προκαλείται από αλιευτικές δραστηριότητες, και απαιτεί άμεσες ενέργειες, η Επιτροπή, κατόπιν τεκμηριωμένης αίτησης ενός κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία, μπορεί να αποφασίζει τη λήψη επειγόντων μέτρων, η διάρκεια των οποίων δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη των 6 μηνών. Η Επιτροπή μπορεί να λάβει νέα απόφαση να επεκτείνει τα επείγοντα μέτρα για 6 μήνες το πολύ.

2. Το κράτος μέλος κοινοποιεί την αίτηση ταυτόχρονα στην Επιτροπή, στα άλλα κράτη μέλη και στα οικεία περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια. Τα συμβούλια αυτά μπορούν να υποβάλλουν τα γραπτά σχόλιά τους στην Επιτροπή εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης.

Η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση εντός δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Τα επείγοντα μέτρα έχουν άμεση ισχύ. Κοινοποιούνται στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα.

4. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να παραπέμψουν την απόφαση της Επιτροπής στο Συμβούλιο εντός δέκα εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης.

5. Το Συμβούλιο, ενεργώντας με ειδική πλειοψηφία, μπορεί να λάβει διαφορετική απόφαση εντός ενός μηνός από την παραπομπή.»

4 Το άρθρο 20 του κανονισμού 2371/2002, με τίτλο «Κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων», ορίζει τα εξής:

«1. Το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, αποφασίζει τα όρια των αλιευμάτων ή/και της αλιευτικής προσπάθειας και την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και τους όρους που διέπουν τα όρια αυτά. Οι αλιευτικές δυνατότητες θα κατανεμηθούν μεταξύ των κρατών μελών κατά τρόπο [ώστε να διασφαλίζεται] σε κάθε κράτος μέλος σχετική σταθερότητα αλιευτικών δραστηριοτήτων για κάθε απόθεμα αλιείας.

2. Όταν η Κοινότητα καθορίζει νέες αλιευτικές δυνατότητες, το Συμβούλιο αποφασίζει την κατανομή των δυνατοτήτων αυτών λαμβάνοντας υπόψη τα συμφέροντα κάθε κράτους μέλους.

3. Κάθε κράτος μέλος αποφασίζει, για τα σκάφη που φέρουν τη σημαία του, τη μέθοδο κατανομής των αλιευτικών δυνατοτήτων που έχουν διατεθεί στο εν λόγω κράτος μέλος σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, ενημερώνει δε την Επιτροπή σχετικά με την επιλεγείσα μέθοδο κατανομής.

4. Το Συμβούλιο καθορίζει τις αλιευτικές δυνατότητες που διατίθεται σε τρίτες χώρες στα κοινοτικά ύδατα, και κατανέμει τις δυνατότητες αυτές σε κάθε τρίτη χώρα.

5. Τα κράτη μέλη δύνανται, μετά από προηγούμενη ενημέρωση της Επιτροπής, να ανταλλάσσουν το σύνολο ή μέρος των αλιευτικών δυνατοτήτων που τους έχουν κατανεμηθεί.»

5 Στο πλαίσιο αυτό, εκδόθηκε ο κανονισμός (ΕΚ) 40/2008 του Συμβουλίου, της 16ης Ιανουαρίου 2008, περί καθορισμού, για το 2008, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και των συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων (ΕΕ L 19, σ. 1).

6 Οι εν λόγω περιορισμοί και ποσότητες τροποποιήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) 446/2008 της Επιτροπής, της 22ας Μαΐου 2008, για την προσαρμογή ορισμένων ποσοστώσεων τόνου για το 2008, σύμφωνα με το άρθρο 21, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2847/93 του Συμβουλίου για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου που εφαρμόζεται στην κοινή αλιευτική πολιτική (ΕΕ L 134, σ. 11).

7 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7 του κανονισμού 2371/2002, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 12 Ιουνίου 2008, τον κανονισμό 530/2008.

8 Η αιτιολογική σκέψη 6 του κανονισμού 530/2008 έχει ως ακολούθως:

«Τα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή καθώς και οι πληροφορίες που συνέλεξαν οι επιθεωρητές της κατά τη διάρκεια των αποστολών τους στα οικεία κράτη μέλη, δείχνουν ότι οι αλιευτικές δυνατότητες για τον τόννο στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45°Δ, και στη Μεσόγειο, οι οποίες έχουν χορηγηθεί για την αλιεία με σκάφη γρι-γρι υπό ελληνική, γαλλική, ιταλική, κυπριακή καθώς και μαλτέζικη σημαία ή νηολογημένα σε ένα από αυτά τα κράτη, θα θεωρούνται ότι έχουν εξαντληθεί στις 16 Ιουνίου 2008 και ότι οι αλιευτικές δυνατότητες για το ίδιο απόθεμα το οποίο έχει χορηγηθεί σε σκάφη γρι-γρι τα οποία φέρουν τη σημαία της Ισπανίας ή είναι νηολογημένα στο κράτος αυτό, θα θεωρούνται ότι έχουν εξαντληθεί στις 23 Ιουνίου 2008.»

9 Το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Απαγορεύεται η αλιεία τόννου με σκάφη γρι-γρι τα οποία φέρουν τη σημαία της Ελλάδας, της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Κύπρου και της Μάλτας ή είναι νηολογημένα σε ένα από τα κράτη αυτά, στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45°Δ, και στη Μεσόγειο, από τις 16 Ιουνίου 2008.

Απαγορεύεται επίσης η διατήρηση επί του σκάφους, η τοποθέτηση σε κλωβούς για πάχυνση ή εκτροφή, η μεταφόρτωση, η μεταβίβαση ή εκφόρτωση αυτών των αποθεμάτων, τα οποία έχουν αλιευθεί από τα προαναφερόμενα σκάφη από την ημερομηνία αυτή.»

10 Το άρθρο 2 του ιδίου κανονισμού έχει ως εξής:

«Απαγορεύεται η αλιεία τόννου με σκάφη γρι-γρι τα οποία φέρουν τη σημαία της Ισπανίας ή είναι νηολογημένα στο κράτος αυτό, στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45°Δ, και στη Μεσόγειο, από τις 23 Ιουνίου 2008.

Απαγορεύεται επίσης η διατήρηση επί του σκάφους, η τοποθέτηση σε κλωβούς για πάχυνση ή εκτροφή, η μεταφόρτωση, η μεταβίβαση ή εκφόρτωση αυτών των αποθεμάτων, τα οποία έχουν αλιευθεί από τα προαναφερόμενα σκάφη από την ημερομηνία αυτή.»

11 Το άρθρο 3 του κανονισμού 530/2008 ορίζει τα εξής:

«1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, από τις 16 Ιουνίου 2008, οι επιχειρήσεις της Κοινότητας δεν δέχονται την εκφόρτωση, την τοποθέτηση σε κλωβούς για πάχυνση ή εκτροφή, ή τη μεταφόρτωση σε κοινοτικά ύδατα ή λιμένες, τόννου ο οποίος έχει αλιευθεί στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45°Δ, και στη Μεσόγειο, από σκάφη γρι-γρι.

2. Επιτρέπεται η εκφόρτωση, η τοποθέτηση σε κλωβούς για πάχυνση ή εκτροφή και η μεταφόρτωση σε κοινοτικά ύδατα ή λιμένες, τόννου ο οποίος έχει αλιευθεί στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45°Δ, και στη Μεσόγειο, από σκάφη γρι-γρι τα οποία φέρουν τη σημαία της Ισπανίας, ή είναι νηολογημένα στο κράτος αυτό, έως τις 23 Ιουνίου 2008.»

Το ιστορικό της διαφοράς

12 Οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-12/13 P καθώς και οι Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin και Serge Antoine José Perez, αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-13/13 P, είναι πλοιοκτήτες και/ή μέτοχοι σκαφών γρι-γρι που δραστηριοποιούνται στα ύδατα της Μεσογείου. Άπαντες είναι μέλη του STM.

13 Το STM, επίσης αναιρεσείον στην υπόθεση C-13/13 P, είναι επαγγελματικό συνδικάτο, η λειτουργία του οποίου διέπεται από τον τόμο IV του γαλλικού εργατικού κώδικα και στο οποίο γίνονται δεκτοί ως μέλη εργαζόμενοι στον κλάδο της αλιείας τόννου.

14 Όλοι οι αναιρεσείοντες πλην του STM διέθεταν, για το 2008, ειδική άδεια αλιείας, με την οποία τους επετράπη η αλιεία, η διατήρηση επί του σκάφους, η μεταφόρτωση, η εκφόρτωση, η μεταφορά, η αποθήκευση και η πώληση τόννου στη Μεσόγειο, εντός των ορίων των αλιευτικών δυνατοτήτων που τους χορηγήθηκαν με τη μορφή ατομικών ποσοστώσεων. Η άδεια που χορήγησαν οι γαλλικές αρχές επέτρεπε την αλιεία για το διάστημα από την 1η Απριλίου 2008 έως τις 20 Ιουνίου 2008.

15 Μετά την έκδοση του κανονισμού 530/2008 περί απαγορεύσεως της αλιείας τόννου στη Μεσόγειο, η αλιευτική περίοδος του τόννου διακόπηκε στις 16 Ιουνίου 2008 και, κατά συνέπεια, οι άδειες αλιείας όλων των αναιρεσειόντων πλην του STM ανακλήθηκαν.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

16 Με δικόγραφο που κατέθεσαν από κοινού στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, στις 24 Δεκεμβρίου 2008, οι πρωτοδίκως ενάγοντες και αναιρεσείοντες στις υποθέσεις C-12/13 P και C-13/13 P άσκησαν αγωγή αποζημιώσεως λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αίτημα την επιδίκαση αποζημιώσεως λόγω της ζημίας που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν από την έκδοση του κανονισμού 530/2008.

17 Με την από 25 Μαρτίου 2010 διάταξη, η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ανεστάλη έως την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου με την οποία περατώθηκε η δίκη στην υπόθεση C-221/09, AJD Tuna, και της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου επί του παραδεκτού στις υποθέσεις T-532/08, Norilsk Nickel Harjavalta και Umicore κατά Επιτροπής, καθώς και T-539/08, Etimine και Etiproducts κατά Επιτροπής.

18 Με την από 17 Μαρτίου 2011 απόφαση AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153), το Δικαστήριο απεφάνθη ότι ο κανονισμός 530/2008 ήταν ανίσχυρος, στο μέτρο που οι απαγορεύσεις τις οποίες προέβλεπε, και οι οποίες θεσπίστηκαν βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, άρχισαν να ισχύουν από τις 23 Ιουνίου 2008 όσον αφορά τα ισπανικά σκάφη γρι-γρι και τους κοινοτικούς επιχειρηματίες που είχαν συνάψει συμβάσεις με τα σκάφη αυτά, ενώ οι εν λόγω απαγορεύσεις αρχίζουν να ισχύουν από τις 16 Ιουνίου 2008 για τα άλλα σκάφη γρι-γρι και τους λοιπούς κοινοτικούς επιχειρηματίες που είχαν συνάψει συμβάσεις με τα σκάφη αυτά, χωρίς η διαφορετική αυτή μεταχείριση να δικαιολογείται αντικειμενικώς.

19 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η αγωγή ήταν απαράδεκτη, κατά το μέτρο που ασκήθηκε από το STM, και αβάσιμη, κατά το μέτρο που ασκήθηκε από τους λοιπούς αναιρεσείοντες.

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

20 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2013 αποφασίστηκε η συνεκδίκαση των υποθέσεων C-12/13 P έως C-13/13 P προς διευκόλυνση της έγγραφης και προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως, συμφώνως προς το άρθρο 54 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

21 Οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-12/13 P ζητούν από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

— να αποφανθεί επί της ουσίας υποχρεώνοντας την Επιτροπή να καταβάλει ως αποζημίωση λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης τα ακόλουθα ποσά:

  — στους Gérard Buono και Jean-Luc Buono το ποσό των 1 523 588,94 ευρώ,

  — στον Roger Del Ponte το ποσό των 1 068 600 ευρώ,

  — στον Serge Antoine Di Rocco το ποσό των 1 094 800 ευρώ,

  — στον Jean Gérald Lubrano το ποσό των 855 628,20 ευρώ,

  — στους Jean Lubrano και Jean Lucien Lubrano το ποσό των 1 523 588,94 ευρώ,

  — στους Fabrice Marin και Robert Marin το ποσό των 865 784,59 ευρώ,

— επικουρικώς, να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον αυτού.

22 Οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-13/13 P ζητούν από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει ως απαράδεκτη την αίτηση αναιρέσεως του STM·

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης τα αιτούμενα στο δικόγραφο αντισταθμιστικά ποσά, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

23 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει τις αιτήσεις αναιρέσεως·

— επικουρικώς, να απορρίψει την αγωγή αποζημιώσεως λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης, και

— να καταδικάσει τους αναιρεσείοντες στα δικαστικά έξοδα της κατ' αναίρεση διαδικασίας καθώς και της πρωτόδικης διαδικασίας.

Επί του αιτήματος για επανάληψη της προφορικής διαδικασίας

24 Δεδομένου ότι η προφορική φάση της διαδικασίας περατώθηκε στις 20 Μαρτίου 2014 κατόπιν αναπτύξεως των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα, οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-13/13 P ζήτησαν την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας με το από 24 Μαρτίου 2014 έγγραφο, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 25 Μαρτίου 2014.

25 Ειδικότερα, οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-13/13 P προέβαλαν, αφενός, ότι οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα βασίζονται σε επιχείρημα το οποίο δεν συζητήθηκε επαρκώς μεταξύ των διαδίκων, ήτοι στον νόμιμο ή παράνομο χαρακτήρα του κανονισμού 530/2008, και, αφετέρου, ότι υπάρχει νέο πραγματικό περιστατικό δυνάμενο να ασκήσει αποφασιστική επιρροή επί της αποφάσεως του Δικαστηρίου, το οποίο σχετίζεται με το γεγονός ότι η Επιτροπή παρέμεινε αδρανής και δεν έλαβε μέτρα για την εξάλειψη της δυσμενούς διακρίσεως που οδήγησε στην κήρυξη του κανονισμού 530/2008 ως ανίσχυρου.

26 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι, κατά το άρθρο 83 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Δικαστήριο μπορεί, αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, να διατάξει την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, ιδίως αν κρίνει ότι δεν έχει διαφωτισθεί επαρκώς, ή όταν ένας διάδικος, μετά τη λήξη της διαδικασίας αυτής, επικαλείται νέο πραγματικό περιστατικό δυνάμενο να ασκήσει αποφασιστική επιρροή επί της αποφάσεως του Δικαστηρίου, ή ακόμα όταν, προς επίλυση της διαφοράς, το Δικαστήριο χρειάζεται να στηριχθεί σε επιχείρημα επί του οποίου δεν διεξήχθη συζήτηση μεταξύ των διαδίκων ή των κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενδιαφερομένων (βλ. αποφάσεις Pohotovosť, C-470/12, EU:C:2014:101, σκέψη 21, και Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company, C-190/12, EU:C:2014:249, σκέψη 20).

27 Επιπλέον, δυνάμει του άρθρου 252, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, ο ρόλος του γενικού εισαγγελέα είναι να διατυπώνει δημοσίως με πλήρη αμεροληψία και ανεξαρτησία αιτιολογημένες προτάσεις επί των υποθέσεων που, σύμφωνα με τον Οργανισμό του Δικαστηρίου, απαιτούν την παρέμβασή του. Το Δικαστήριο δεν δεσμεύεται από τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα ούτε από την αιτιολογία βάσει της οποίας αυτός καταλήγει στις εν λόγω προτάσεις (απόφαση Επιτροπή κατά Kadi κ.λπ., C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 57 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

28 Εν προκειμένω, το Δικαστήριο, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, εκτιμά ότι έχει διαφωτιστεί επαρκώς προκειμένου να αποφανθεί επί της υποθέσεως και ότι η κρίση του επί των υποθέσεων δεν χρειάζεται να στηριχθεί σε επιχειρήματα επί των οποίων δεν διεξήχθη συζήτηση μεταξύ των διαδίκων και ότι το νέο πραγματικό περιστατικό που ανέφεραν οι αναιρεσείοντες δεν μπορεί να ασκήσει αποφασιστική επιρροή επί της αποφάσεως του Δικαστηρίου. Επομένως, δεν συντρέχει λόγος να γίνει δεκτό το αίτημα περί επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας.

Επί των αιτήσεων αναιρέσεως

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-13/13 P

Επιχειρήματα των διαδίκων

29 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-13/13 P υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα στοιχεία της δικογραφίας, κρίνοντας ότι το STM στερείται ενεργητικής νομιμοποιήσεως. Κατά τους αναιρεσείοντες, από την ενδελεχή εξέταση αυτών των στοιχείων προκύπτει ότι το STM έχει ίδιο έννομο συμφέρον να ασκήσει αγωγή με αίτημα την αποκατάσταση της αυτοτελούς ζημίας που αυτό υπέστη.

30 Αφενός, οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-13/13 P αμφισβητούν την ορθότητα του συμπεράσματος του Γενικού Δικαστηρίου στη σκέψη 23 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι το STM δεν απέδειξε ότι υπέστη ζημία, παραπέμποντας στις γραπτές απαντήσεις τους στα δύο ερωτήματα που τους έθεσε το Γενικό Δικαστήριο, από τις οποίες προκύπτει ότι η ηθική βλάβη του STM συναρτάται προς την προσβολή της επαγγελματικής εικόνας της δραστηριότητας των μελών του.

31 Αφετέρου, οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-13/13 P δεν αμφισβητούν την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου στη σκέψη 24 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως κατά την οποία το STM δεν είναι εκδοχέας των απαιτήσεων των μελών του για αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν, αλλά υποστηρίζουν ότι, συμφώνως προς το γαλλικό δίκαιο, το STM εκπληρώνει, ως επαγγελματικό σωματείο, αποστολή γενικού συμφέροντος η οποία του παρέχει ενεργητική νομιμοποίηση να ασκήσει αγωγή για λογαριασμό του ιδίου και των μελών του.

32 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα που προέβαλαν οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-13/13 P προς στήριξη του πρώτου λόγου αναιρέσεως. Στο υπόμνημα απαντήσεώς της, επισημαίνει ότι η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου αντανακλά τη συγκεχυμένη επιχειρηματολογία που ανέπτυξε το STM.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

33 Κατά το άρθρο 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και το άρθρο 44 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς και συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση.

34 Δεν αμφισβητείται ότι, προκειμένου μια αγωγή αποζημιώσεως να πληροί τις προαναφερθείσες απαιτήσεις, το δικόγραφο πρέπει να περιέχει τους λόγους προς στήριξη της αγωγής και, ειδικότερα, τη φύση της ζημίας που ο ενάγων υπέστη καθώς και τη γενεσιουργό αιτία της συγκεκριμένης ζημίας (διάταξη TAO/AFI κατά Επιτροπής, C-322/91, EU:C:1992:495, σκέψη 13).

35 Αντιθέτως, πρέπει να θεωρείται απαράδεκτη οποιαδήποτε αγωγή αποζημιώσεως το αντικείμενο της οποίας δεν προσδιορίζεται με σαφήνεια και η οποία στερείται παντελώς αιτιολογίας (απόφαση Zuckerfabrik Schöppenstedt κατά Συμβουλίου, 5/71, EU:C:1971:116, σκέψεις 8 και 9).

36 Το δικόγραφο της αγωγής δεν περιείχε καμία διευκρίνιση όσον αφορά τη φύση της ζημίας την οποία υποστηρίζει ότι υπέστη το STM.

37 Ειδικότερα, μνεία της ζημίας την οποία υποστηρίζει ότι υπέστη το STM γίνεται μόνο στο μέρος της αγωγής που περιέχει τα αιτήματα των πρωτοδίκως εναγόντων υπό τη μορφή αιτήματος κατ' αποκοπήν ποσού ύψους 30 000 ευρώ, λόγω ηθικής βλάβης, το οποίο θα διετίθετο σε προγράμματα ενημερώσεως των μελών του STM.

38 Ως εκ τούτου, όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 22 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το STM δεν παρέσχε στο δικόγραφο της αγωγής του καμία διευκρίνιση όσον αφορά, αφενός, τη φύση της προβαλλόμενης ζημίας σε σχέση με την καταλογιζόμενη στην Επιτροπή συμπεριφορά και, αφετέρου, την έστω κατά προσέγγιση έκτασή της. Εξάλλου, το επιχείρημα ότι το ποσό των 30 000 ευρώ θα διετίθετο για την πληροφόρηση των μελών του STM στερείται σημασίας όσον αφορά τον καθορισμό της φύσεως ή της εκτάσεως της προβαλλόμενης ζημίας, καθώς αφορά μόνο τη μελλοντική χρήση της αποζημιώσεως και όχι την έκταση της προβαλλόμενης ζημίας.

39 Κατά συνέπεια, η αγωγή αποζημιώσεως του STM έπρεπε, εν πάση περιπτώσει, να απορριφθεί ως απαράδεκτη, για τον λόγο ότι δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς να είναι απαραίτητο να αποφανθεί το Δικαστήριο αν το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας απαράδεκτη λόγω ελλείψεως ενεργητικής νομιμοποιήσεως την αγωγή στο μέτρο που ασκήθηκε από το STM.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-12/13 P και επί του τρίτου και του τέταρτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-13/13 P

Επιχειρήματα των διαδίκων

40 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-12/13 P υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον δεν αναγνώρισε την ύπαρξη γενικώς στο δίκαιο της Ένωσης αντικειμενικής εξωσυμβατικής ευθύνης.

41 Με τον τρίτο και τέταρτο λόγο αναιρέσεως, που πρέπει να θεωρηθεί ότι αποτελούν έναν ενιαίο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-13/13 P υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε, στις σκέψεις 82 έως 88 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προβαλλόμενη ζημία δεν είχε ασυνήθη χαρακτήρα, στον βαθμό που δεν υπερέβαινε τα όρια των οικονομικών κινδύνων που είναι σύμφυτοι με τις δραστηριότητες του τομέα της αλιείας.

42 Η Επιτροπή αμφισβητεί όλα τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν στο πλαίσιο των συγκεκριμένων λόγων αναιρέσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

43 Δεν αμφισβητείται ότι, στο παρόν στάδιο εξελίξεως του δικαίου της Ένωσης, η συγκριτική εξέταση των εννόμων τάξεων των κρατών μελών δεν παρέχει τη δυνατότητα να αναγνωρισθεί η ύπαρξη καθεστώτος εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης εκ της νομίμου ασκήσεως, από μέρους της, των κανονιστικών αρμοδιοτήτων της (βλ. απόφαση FIAMM κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-120/06 P και C-121/06 P, EU:C:2008:476, σκέψεις 175 και 179).

44 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, στον βαθμό που, αφενός, βασίσθηκε στην προαναφερθείσα νομολογία, στις σκέψεις 69 έως 73 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, και, αφετέρου, έκρινε, στη σκέψη 76 της εν λόγω αποφάσεως, ότι υπό το πρίσμα της εν λόγω νομολογίας έπρεπε να εξετασθεί ο λόγος που αφορούσε την εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης από παράνομη πράξη.

45 Ως εκ τούτου, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως που προέβαλαν οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-12/13 P πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

46 Όσον αφορά τον τρίτο και τέταρτο λόγο αναιρέσεως στην υπόθεση C-13/13 P, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, επαλλήλως και επικουρικώς, στις σκέψεις 77 έως 87 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τον ασυνήθη και ειδικό χαρακτήρα της προβαλλόμενης ζημίας, στις περιπτώσεις που αναγνωρίζεται στο δίκαιο της Ένωσης η αρχή της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης από νόμιμη πράξη (βλ., επ' αυτού, απόφαση Dorsch Consult κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-237/98 P, EU:C:2000:321, σκέψεις 18 και 19).

47 Κατά πάγια νομολογία, στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως, εφόσον ένα από τα σημεία του σκεπτικού του Γενικού Δικαστηρίου αρκεί για να δικαιολογήσει το διατακτικό της αποφάσεώς του, τα ενδεχόμενα σφάλματα άλλου σημείου του σκεπτικού δεν ασκούν, εν πάση περιπτώσει, επιρροή στο εν

λόγω διατακτικό, οπότε ο λόγος αναιρέσεως στο πλαίσιο του οποίου προβάλλονται είναι αλυσιτελής και πρέπει να απορριφθεί (απόφαση Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, EU:C:2004:236, σκέψη 68).

48 Ως εκ τούτου, ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως που προέβαλαν οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-13/13 P πρέπει να απορριφθούν ως αλυσιτελείς, καθόσον βάλλουν κατά ενός επάλληλου και επικουρικού σημείου του σκεπτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως

Επί του δεύτερου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-13/13 P

Επιχειρήματα των διαδίκων

49 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-13/13 P προβάλλουν ότι ο κανονισμός 530/2008 εξακολουθεί να είναι, ακόμη και μετά την έκδοση της αποφάσεως AJD Tuna (EU:C:2011:153), κατά βάση νόμιμη πράξη, η οποία κηρύχθηκε ανίσχυρη εν μέρει, ήτοι όσον αφορά την ημερομηνία θέσεώς της σε ισχύ όσον αφορά τα σκάφη γρι-γρι υπό ελληνική, γαλλική, ιταλική, κυπριακή καθώς και μαλτέζικη σημαία ή νηολογημένα σε ένα από αυτά τα κράτη καθώς και όσον αφορά τους λοιπούς κοινοτικούς επιχειρηματίες που είχαν συνάψει συμβάσεις με τα σκάφη αυτά.

50 Η Επιτροπή, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι ο συγκεκριμένος λόγος αναιρέσεως στρέφεται κατά των σκέψεων της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως που αφορούν τους πρωτοδίκως ενάγοντες, εξαιρουμένων των αναιρεσειόντων στην υπόθεση C-13/13 P, υποστηρίζει ότι είναι βάσιμος και ότι, κατά συνέπεια, η έκδοση της αποφάσεως AJD Tuna (EU:C:2011:153) δεν συνιστά νέο πραγματικό στοιχείο, κατά την έννοια του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

51 Ειδικότερα, η Επιτροπή διατείνεται, αφενός, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας παραδεκτό τον ισχυρισμό περί εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης από παράνομη πράξη, τον οποίο προέβαλαν οι πρωτοδίκως ενάγοντες και αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-12/13 P, καθόσον, όπως προκύπτει από την ερμηνεία της αποφάσεως AJD Tuna (EU:C:2011:153), το Δικαστήριο κήρυξε ανίσχυρο τον κανονισμό 530/2008 μόνο στο μέτρο που οι απαγορεύσεις τις οποίες θέσπισε άρχισαν να ισχύουν από τις 23 Ιουνίου 2008 όσον αφορά τα σκάφη γρι-γρι υπό ισπανική σημαία και τους κοινοτικούς επιχειρηματίες που είχαν συνάψει τέτοιες συμβάσεις με τα σκάφη αυτά, ενώ οι απαγορεύσεις αυτές αρχίζουν να ισχύουν από τις 16 Ιουνίου 2008 για τα λοιπά σκάφη γρι-γρι και τους λοιπούς κοινοτικούς επιχειρηματίες που είχαν συνάψει συμβάσεις με τα σκάφη αυτά και, αφετέρου, ότι ουδόλως θα αποκλειόταν η άσκηση από τους πρωτοδίκως ενάγοντες αγωγής αποζημιώσεως λόγω ζημίας από παράνομη πράξη της Ένωσης, ακόμη και ελλείψει αποφάσεως περί κηρύξεως του ανίσχυρου της πράξεως αυτής.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

52 Πρώτον, όσον αφορά το παραδεκτό του δεύτερου λόγου αναιρέσεως που προέβαλαν οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-13/13 P, το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει ότι, όταν το Γενικό Δικαστήριο ένωσε δύο υποθέσεις και εξέδωσε ενιαία απόφαση η οποία απαντά στο σύνολο των ισχυρισμών που προέβαλαν οι ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διάδικοι, καθένας από αυτούς δύναται να επικρίνει τη συλλογιστική που αφορά τους ισχυρισμούς οι οποίοι, ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, προβλήθηκαν μόνον από τον προσφεύγοντα στην άλλη συνεκδικασθείσα υπόθεση (απόφαση ISD Polska κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-369/09 P, EU:C:2011:175, σκέψη 85 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

53 Εν προκειμένω, έστω και αν, αρχικώς, το Γενικό Δικαστήριο επελήφθη μιας μόνο υποθέσεως, το γεγονός ότι, κατά τη διάρκεια της γραπτής διαδικασίας, οι αναιρεσείοντες διαιρέθηκαν σε δύο ομάδες, εκ των οποίων η μία, ήτοι οι πρωτοδίκως ενάγοντες και αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-12/13 P, προέβαλε νέο ισχυρισμό, καθιστά δυνατή την αναλογική εφαρμογή της προαναφερθείσας νομολογίας.

54 Ως εκ τούτου, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως που προέβαλαν οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-13/13 P, ο οποίος βάλλει κατά της απαντήσεως του Γενικού Δικαστηρίου σε ισχυρισμό προβληθέντα από τους πρωτοδίκως ενάγοντες και αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-12/13 P, είναι παραδεκτός.

55 Δεύτερον, όσον αφορά το βάσιμο του δεύτερου λόγου αναιρέσεως που προέβαλαν οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-13/13 P, υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, η προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης απαγορεύεται, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία.

56 Εν προκειμένω, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 18 της παρούσας αποφάσεως, δεδομένου ότι το Δικαστήριο έκρινε, στην απόφαση AJD Tuna (EU:C:2011:153), ότι ο κανονισμός 530/2008 ήταν ανίσχυρος, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε τους διαδίκους να λάβουν γραπτώς θέση όσον αφορά τις συνέπειες της προαναφερθείσας αποφάσεως. Στην απάντησή τους, οι πρωτοδίκως ενάγοντες και αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-12/13 P, προέβαλαν ισχυρισμό σχετικά με την εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης από παράνομη πράξη. Ειδικότερα, υποστήριξαν ότι το γεγονός ότι χορηγήθηκε άδεια αλιείας στα σκάφη γρι-γρι υπό ισπανική σημαία έως τις 23 Ιουνίου 2008, ενώ τα σκάφη γρι-γρι υπό ελληνική, γαλλική, ιταλική, κυπριακή καθώς και μαλτέζικη σημαία έπρεπε να διακόψουν την αλιεία στις 16 Ιουνίου 2008, τους προξένησε πραγματική και βέβαιη ζημία, η οποία συνίστατο στο μέρος της ποσοστώσεώς τους που δεν αλιεύθηκε και δεν πωλήθηκε για το έτος 2008.

57 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 48 και 49 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι πρωτοδίκως ενάγοντες και αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-12/13 P, προέβαλαν ισχυρισμό μη περιληφθέντα στο εισαγωγικό δικόγραφο και ο οποίος συνιστά, κατά συνέπεια, νέο ισχυρισμό, κατά την έννοια του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

58 Συναφώς, όσον αφορά το παραδεκτό του συγκεκριμένου λόγου αναιρέσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 53 και 54 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η έκδοση από το Δικαστήριο της αποφάσεως AJD Tuna (EU:C:2011:153), σε ημερομηνία μεταγενέστερη της ασκήσεως της αγωγής, έπρεπε να θεωρηθεί ως στοιχείο που δικαιολογούσε την προβολή νέου ισχυρισμού, καθόσον η συγκεκριμένη απόφαση μετέβαλε την υφιστάμενη κατά τον χρόνο ασκήσεως της αγωγής νομική κατάσταση. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι, μετά την έκδοση της αποφάσεως AJD Tuna (EU:C:2011:153), ο κανονισμός 530/2008 κηρύχθηκε ανίσχυρος στο σύνολό του, παύοντας επομένως να παράγει έννομες συνέπειες κατ' εφαρμογή του τεκμηρίου νομιμότητας.

59 Επισημαίνεται, ωστόσο, ότι εν προκειμένω η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της αποφάσεως AJD Tuna (EU:C:2011:153). Ειδικότερα, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 105 έως 108 της προαναφερθείσας αποφάσεως, η Επιτροπή, μεταθέτοντας στις 23 Ιουνίου 2008 τη θέση σε ισχύ των μέτρων απαγορεύσεως της αλιείας μόνο όσον αφορά τα σκάφη γρι-γρι υπό ισπανική σημαία, χωρίς η εν λόγω συμπληρωματική προθεσμία να δικαιολογείται αντικειμενικώς, παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Κατά συνέπεια, από τη συγκεκριμένη κρίση του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, με την απόρριψη των λοιπών ισχυρισμών περί του ανίσχυρου του κανονισμού 530/2008 στην απόφαση AJD Tuna (EU:C:2011:153), ο συγκεκριμένος κανονισμός κηρύχθηκε ανίσχυρος μόνο κατά το μέρος που με αυτόν παραχωρήθηκε συμπληρωματική προθεσμία μιας εβδομάδας στα σκάφη γρι-γρι υπό ισπανική σημαία, μολονότι παρέμεινε αμετάβλητη η ημερομηνία της απαγορεύσεως όσον αφορά τα λοιπά σκάφη, ήτοι η 16η Ιουνίου 2008.

60 Ως εκ τούτου, αντιθέτως προς την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, δεδομένου ότι ο κανονισμός 530/2008 κηρύχθηκε ανίσχυρος μόνο κατά το μέρος που επιφυλάχθηκε ευνοϊκότερη μεταχείριση στα σκάφη γρι-γρι υπό ισπανική σημαία, η έκδοση της αποφάσεως AJD Tuna (EU:C:2011:153) δεν συνιστά νέο στοιχείο που ανέκυψε κατά την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία. Ειδικότερα, εφόσον η απαγόρευση αλιείας στα σκάφη γρι-γρι υπό ελληνική, γαλλική, ιταλική, κυπριακή καθώς και μαλτέζικη σημαία παρέμεινε ισχυρή, η εν λόγω απόφαση απλώς επικύρωσε μια νομική κατάσταση την οποία οι πρωτοδίκως ενάγοντες και αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-12/13 P γνώριζαν κατά τον χρόνο που άσκησαν την αγωγή τους.

61 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η έκδοση της αποφάσεως AJD Tuna (EU:C:2011:153) συνιστούσε νέο νομικό στοιχείο, το οποίο δικαιολογούσε την προβολή νέου ισχυρισμού στο πλαίσιο της ενώπιον αυτού δίκης.

62 Πρέπει, ωστόσο, να υπομνησθεί ότι, αν το σκεπτικό αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου συνιστά παραβίαση του δικαίου της Ένωσης, αλλά το διατακτικό της αποφάσεως είναι βάσιμο για άλλους νομικούς λόγους, η παραβίαση αυτή δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια την αναίρεση της εν λόγω αποφάσεως (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις FIAMM κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-120/0613 P και C-121/06 P, EU:C:2008:476, σκέψη 187, και Diputación Foral de Vizcaya κατά Επιτροπής, C-465/09 P έως C 470/09 P, EU:C:2011:372, σκέψη 171).

63 Εν προκειμένω, μολονότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κηρύσσοντας παραδεκτό τον ισχυρισμό περί εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης από παράνομη πράξη, τον οποίο προέβαλαν οι πρωτοδίκως ενάγοντες και αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-12/13 P, η συγκεκριμένη πλάνη δεν μπορεί να οδηγήσει σε αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε εν πάση περιπτώσει τον εν λόγω ισχυρισμό ως αβάσιμο στις σκέψεις 55 έως 66 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

64 Βάσει των προεκτεθέντων, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως που προέβαλαν οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-13/13 P, καίτοι βάσιμος, πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις Ojha κατά Επιτροπής, C-294/95 P, EU:C:1996:434, σκέψη 52, και FIAMM κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, EU:C:2008:476, σκέψη 189).

Επί του πρώτου και δεύτερου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-12/13 P

Επιχειρήματα των διαδίκων

65 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως που προέβαλαν οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-12/13 P υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εξέταση του κατά πόσον θεμελιωνόταν εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης από παράνομη πράξη, καθόσον έκρινε, στις σκέψεις 61 έως 66 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προβαλλόμενη ζημία δεν είχε πραγματικό και βέβαιο χαρακτήρα.

66 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-12/13 P υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κατά την αξιολόγηση του πραγματικού και βέβαιου χαρακτήρα της προβαλλόμενης ζημίας, καθόσον δεν διαπίστωσε ότι αυτή προέκυψε από προσβολή των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας και ελεύθερης ασκήσεως της επαγγελματικής τους δραστηριότητας.

67 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι συγκεκριμένοι λόγοι αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτοι και, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμοι.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

68 Υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 64 της παρούσας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας απαράδεκτο τον ισχυρισμό περί εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης από παράνομη πράξη τον οποίο προέβαλαν οι πρωτοδίκως ενάγοντες και αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-12/13 P στο πλαίσιο της πρωτόδικης διαδικασίας.

69 Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι ο συγκεκριμένος ισχυρισμός έπρεπε να απορριφθεί ως απαράδεκτος, πρέπει να απορριφθούν ο πρώτος και δεύτερος λόγος αναιρέσεως που προέβαλαν οι αναιρεσείοντες στην υπόθεση C-12/13 P ως αλυσιτελείς, καθόσον αφορούν την ανάλυση του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με την εξέταση της ουσίας του ίδιου ισχυρισμού.

70 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, οι αιτήσεις αναιρέσεως που άσκησαν οι αναιρεσείοντες στις υποθέσεις C-12/13 P και C-13/13 P πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

Επί των δικαστικών εξόδων

71 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου του 184, παράγραφος 1, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, αν υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη των αναιρεσειόντων στις υποθέσεις C-12/13 P και C-13/13 P, αυτοί δε ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

1) **Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως στις υποθέσεις C-12/13 P και C-13/13 P.**

2) **Οι Gérard Buono, Jean-Luc Buono, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérald Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin και Robert Marin φέρουν τα δικαστικά έξοδα στην υπόθεση C-12/13 P και το Syndicat des thoniers méditerranéens, καθώς και οι Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin και Serge Antoine José Perez φέρουν τα δικαστικά έξοδα στη υπόθεση C-13/13 P.**

(υπογραφές)